

स्थलेरु

स्थानुः

स्थानं

स्थलकुमुदः, पुं, (स्थलस्य कुमुदः ।) करवीरः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थलपद्मः, स्त्री, (स्थलस्य पद्मम् ।) स्वनामस्थान-
पुष्पविशेषः । (यथा, भट्टिः । २ । ३ ।

“विम्बागतैस्तौरवनेः समृद्धिं

निजां विलोक्यापहृतां पयोभिः ।

कूलानि सामर्षतयेव तेतुः

सरोजलक्ष्मीं स्थलपद्महासिः ॥”)

तत्पर्यायः । इन्द्रपद्मम् २ तमालकम् ३ । इति

त्रिकाण्डशेषः ॥ तच्चतुर्विधं यथा,—

“चतुर्था स्थलपद्मानि सेवन्ती गुलदावदी ।

नैपाली च गुलावश्च वकुलश्च कदम्बकः ॥”

इति रावणकृतार्कप्रकाशः ॥

स्थलपद्मः, पुं, (स्थलजातः पद्म इव ।) मानकः ।
इति रत्नमाला ॥ मानकचु इति भाषा ॥

(यथा,—

“स्थलपद्ममयं कल्कं पयसा लोष्य-पाययेत् ।

प्रीहामयहरश्चैव सर्वाङ्गैकाङ्गशोधयित् ॥”

इति वैद्यकचक्रपाणिग्रंथे शोध्याधिकारे ॥)

स्थलपद्मिनी, स्त्री, (स्थलस्य पद्मिनी ।) स्थल-
पद्मम् । वेटतामर इति हिन्दौ भाषा । तत्-

पर्यायः । पद्माङ्गा २ चारट्टी ३ पद्मचारिणी ४

सुगन्धमूला ५ अम्बुवहा ६ लक्ष्मीः ७ श्रेष्ठा ८

सुपुष्करा ९ रम्या १० पद्मावती ११ श्रुति-

चरा १२ स्थलरुहा १३ पुष्करिणी १४ पुष्कर-

पार्शिका १५ पुष्करनाडी १६ अस्या गुणाः ।

गौखल्वम् तिक्तल्वम् । शीतल्वम् । वान्तिरक्त-

पित्तमेहभूतातीसारनाशित्वञ्च । इति राज-

निर्घण्टः ॥

स्थलमञ्जरी, स्त्री, (स्थलस्य मञ्जरी ।) चपामार्गः ।
इति रत्नमाला ॥

स्थलशृङ्गाटः, पुं, (स्थलजातः शृङ्गाटः ।) गोचुर-
हृत्तः । इति रत्नमाला ॥

स्थलशृङ्गाटकः, पुं, (स्थलशृङ्गाट एव । स्वार्थे
कन् ।) गोचुरकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थलसीमा, [न] पुं, (स्थलस्य सीमा ।) स्थण्डिलः ।
इति भूविप्रयोगः ॥

स्थला, स्त्री, (स्थल + टाप् ।) जलशून्याकृत्रिम-
भूमिः । इत्यमरटीकायां भरतः । २ । १ । ५ ॥

(अस्याः प्रमाणं स्थलशब्दे दृष्टव्यम् ॥)

स्थली, स्त्री, (स्थल + डोप् ।) जलशून्याकृत्रिमा
भूमिः । इत्यमरटीकायां भरतः । २ । १ । ५ ।

(यथा, साहित्यदर्पणे ।

“सैषा स्थली यत्र विचिन्वता त्वां

भ्रष्टं मया नुपूरमेकमूच्याम् ।

अदृश्यत त्वच्चरणारविन्द-

विश्वप्रदुःखादिव बहमौनम् ॥”)

स्थलीदेवता, स्त्री, (स्थल्या देवता ।) यास्यदेवता ।
इति केचित् ॥

स्थलेरुहा, स्त्री, (स्थले रोहतीति । रुह + कः ।)
गृहकुमारी । दम्प्राहृत्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थलजाते, त्रि ॥

स्थलेशयः, पुं, (स्थले शये इति । इति शौ + षच् ।
क्रोडरुक्कुरङ्गादयः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थलशायिनि, त्रि ॥

स्थविः, पुं, (तिष्ठतीति । स्था + “कृविष्ट्वीति ।”
उणा० ४ । ५६ । इति किन्प्रत्ययेन साधुः ।)

तन्मवायः । स्वर्गः । जङ्गमः । इति संक्षिप्त-
सारोष्पादिहृत्तः ॥

स्थविरं, स्त्री, (स्था + “अजिरशिशिरिति ।” उणा०
१ । ५४ । किरच्प्रत्ययेन साधुः ।) शैलेयम् ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थविरः, पुं, (स्था + किरच् ।) ब्रह्मा । इति
हेमचन्द्रः ॥

स्थविरः, त्रि, (तिष्ठतीति । स्था + “अजिर-
शिशिरिति ।” उणा० १ । ५४ । इति किरच्-

प्रत्ययेन साधुः ।) हृत्तः । इत्यमरः । २ । ६ ।

४२ ॥ (यथा, मनुः । २ । १२० ।

“ऊर्ध्वं प्राणा ह्युत्क्रामन्ति यूतः स्थविर आयति
प्रत्युत्थानाभिवादाभ्यां पुनस्तान् प्रतिपद्यते ॥”

मिच्छुः । इत्युष्पादिहृत्तौ उज्ज्वलदत्तः ॥ १ । ४५ ॥)

अचलः । इत्युष्पादिकोपः ॥

स्थविरा, स्त्री, (स्था + किरच् । टाप् ।) महा-
श्यावणौ । इति राजनिर्घण्टः ॥ हृत्तौ च ॥

स्थविष्ठः, त्रि, (अयमेषामतिशयेन स्थूलः । स्थूल
+ इहन् । “स्थूलदूरिति ।” ६ । ४ । १५६ ।

इति साधुः ।) अतिशयस्थूलः । इत्यमरः । ३ ।

२ । १११ ॥ (यथा, भागवते । २ । १ । २४ ।

“विशेषस्तस्य देहोऽयं स्थविष्ठश्च स्थवीयसाम् ॥”

स्थाणुः, पुं, (तिष्ठतीति । स्था + “स्थोणुः ।” उणा०
३ । ३७ । इति णुः ।) शिवः । इत्यमरः । १ ।

१ । ३६ ॥ (यथा, रघुः । ११ । १३ ।

“स्थाणुदग्धवपुषस्तपोवनं
प्राप्य दाशरथिरात्तकामूर्तकः ।

विग्रहेण मदनस्य चारुणा
सोऽभवत् प्रतिनिधिर्न कर्मणा ॥”)

तन्नामकारणं यथा,—

“समुत्तिष्ठत् जलात्तस्मात् प्रजास्ताः सृष्टवानहम्
ततोऽहं ताः प्रजा दृष्ट्वा रक्षिता एव तेजसा ॥

क्रोधेन महता युक्तो लिङ्गसुत्याव्य चाक्षिपम् ।
उत्क्षिप्तं सरसो मध्ये ऊर्ध्वमेव यदा स्थितम् ।

तदा प्रभृति लोकेषु स्थाणुरित्येव विन्नुतम् ॥”

इति वामने ४६ अध्यायः ॥

(ब्रह्मा । यथा, महाभारते । १ । १ । ३२ ।

“यस्मात् पितामहो जज्ञे प्रभुरेकः प्रजापतिः ।
ब्रह्मा सुरगुहः स्थाणुर्भूतः कः परमेष्ठय ॥”)

कौलः । इति मेदिनी ॥ जीवकगन्धद्रव्यम् । यथा,
“जीवके जीवनो जीवो निधिः स्थाणुः प्रकौ-

र्त्तितः ॥”

इति शब्दचन्द्रिका ॥

स्थाणुः, पुं, स्त्री, (स्था + णुः ।) निःशाखहृत्तः ।
मुडा गाक इति भाषा ॥ (यथा, देवीभाग-

वते । १ । १७ । ५३ ।
“आयायामातपे चैव समदर्शी मद्भ्रातृपः ।

ध्यानं कृत्वा तथैकान्तं स्थितः स्थाणुरिवा-
चलः ॥”)

तत्पर्यायः । ध्रुवः २ शङ्खुः ३ । इत्यमरः । २ । ४८ ॥

अशाखहृत्तः ४ । इति जटाधरः ॥ अस्त्रमेदः ।
इति नीलकण्ठः ॥

स्थाणुः, त्रि, (स्था + णुः ।) स्थिरः । इति धरणिः ॥

(यथा, विष्णुपुराणे । १ । ५ । ५८ ।

“अव्ययञ्च व्ययञ्चैव यदिदं स्थाणुजङ्गमम् ।
तत् ससर्ज तदा ब्रह्मा भगवानादिकृत् विभुः ॥”

स्थाणुतीर्थं, स्त्री, (स्थानोस्तीर्थम् ।) तीर्थविशेषः ।
यथा, वामने ४२ अध्याये ।

“स प्रोवाच महादेवो ब्रह्माणं प्रणतस्थितम् ।
पुण्यप्रदं नृणाञ्चैव तीर्थमाहात्म्यमुत्तमम् ॥

एतत् सन्निहितं प्रोक्तं सरः पुण्यप्रदं महत् ।
स्थाणुलिङ्गस्य माहात्म्यं ब्रह्मन् मेऽवहितः शृणु ॥

अचेतनः सचेता वा अज्ञो वा प्राज्ञ एव वा ।
लिङ्गस्य दर्शनं देव मुच्यते सर्वपातकैः ॥

पुष्करादीनि तीर्थानि समुद्रचरणानि च ।
स्थाणुतीर्थं समिष्यन्ति मध्यं प्राप्तं दिवाकरे ॥

तत्र स्थास्यति यो ब्रह्मन् माञ्च स्तोषति
भक्तितः ।

तस्याहं सुलभो नित्यं भविष्यामि न संशयः ॥
इत्येवमुक्त्वा वचनं देवदेवो गतः प्रभुः ।

देवाश्च ऋषयः सर्वे स्वानि स्थानानि भेजिरे ॥
ततः प्रभृति लोकेऽस्मिन् स्थाणुतीर्थं वदन्ति

हि ॥”

स्थाण्डिलः, पुं, (स्थाण्डिले शयितुं व्रतमस्य ।
स्थाण्डिल + “स्थाण्डिलात् शयितरि व्रते ।” ४ ॥

२ । १५ । इति अण् ।) स्थाण्डिलशायी । इत्य-
मरः । २ । ७ । ४ ॥ (वाच्यलिङ्गोऽयमिति केचित् ॥)

स्थाण्वीश्वरः, पुं, (स्थाण्वीश्वरश्च ।) शिवलिङ्ग-
विशेषः । यथा,—

“स्थाणुर्नाम्ना हि लोकेषु पूजनीयो दिवौकसाम्
स्थाण्वीश्वरः स्थितो यस्मात् स्थाण्वीश्वरस्ततः

स्मृतः ॥
ये स्मरन्ति सदा स्थाणुं ते सुक्ताः सर्व-

किंस्वित्तैः ।
भविष्यन्ति शुद्धदेहा दर्शनान्मोचगामिनः ॥

इत्येवमुक्त्वा देवेन ऋषयो ब्रह्मणा सह ।
तस्माद्धारुवणं लिङ्गं नेतुं समुपचक्रसुः ॥”

इति वामने ४२ अध्यायः ॥

स्थातव्यं, त्रि, (स्था + तव्य ।) स्थेयम् । स्थानीयम् ।
यथा, कालिदासकृतशृङ्गारतिलके ।

“बाणिव्यं न गतः स मे गृहपतिवार्त्तापि न
श्रूयते

प्रातस्तज्जननी प्रसूततनया जामाढ्येहं गता ।
बालाहं नवयौवना निधि कथं स्थातव्यमस्मद्-

गृहे

सायं सम्पृति वचंते पथिक हे स्थानान्तरे
गम्यताम् ॥”

स्थानं, स्त्री, (स्था + षट् ।) नीतिवेदिनां त्रिव-
र्गान्तर्गतवर्गविशेषः । इत्यमरः । २ । ८ । १८ ॥